

BIAŁOSTOCKI KURJER NOWOŚCI

NIEZALEŻNA POLSKA GAZETA CODZIENNA

Białystok — Marszałka Piłsudskiego Nr. 17; Wilno — Skopówka Nr. 9.

Prezydent Rzeczypospolitej i Wódz Polski u stóp grobu Króla Bohatera.

KRAKOW. Uroczystość i dzisiejsze rozpoczęły się pontyfikalną mszą świętą, odprawioną w kościele garnizonowym przez ks. biskupa Gawlińskiego w asyście licznego duchowieństwa wojskowego. Na nabożeństwie obecny był Pan Prezydent Rzeczypospolitej, który po przejściu przed frontem kompanii honorowej 30 p. powitany został u progu przez ks. biskupa Gawlińskiego, przy dźwiękach hymnu państwowego, odegranego przez orkiestrę.

Gdy w kościele garnizonowym odbywała się uroczysta msza święta, na Błonie Krakowskie ciągnęły nieprzerwane tłumy publiczności, by asystować podczas wielkiej rewii kawalerji.

Wszystkie wzniesienia, okalające Błonia, wypełnione były tłumami publiczności, której cyfrę obliczono na przeszło 100 000 osób.

Najrzeczwie trybuna ustawilo się do przeglądu 12 pułków kawalerji.

O godzinie 11.30 zapanowała na trybunach podniecenie w oczekiwaniu na przyjazd Marszałka Piłsudskiego, który też o godz. 11.45 ukazał się, jadąc samochodem w towarzystwie szefa biura inspekcji płk. Warthey. Przyjeżdżającego na Błonia p. Marszałka Piłsudskiego witano długo niemilknięciami, entuzjastycznymi okrzykami.

W tym momencie orkiestra odegrała hymn narodowy, a z piersi ułańskich wyrwał się potężny okrzyk: „Niech żyje! Marszałek Piłsudski odebrał raport od dowódcy defilady gen. Dressera; następnie kolejno przejeżdżając wzdłuż długiej linii pułków, odbiera raport od poszczególnych dowódców.

Po skończonym przeglądzie Marszałek Piłsudski wysiadł z samochodu i zjawil się na specjalnie przygotowanej dlań trybunie. I znów rozległy się na całych Błoniach okrzyki na cześć Marszałka, które brzmiały czas dłuższy.

Po skończonej defiladzie, tegorocznymi entuzjastycznymi okrzykami wielotysięcznych tłumów publiczności, Prezydent Rzeczypospolitej, oraz Marszałek Piłsudski opuścili plac rewji, udając się do swych apartamentów.

Tymczasem szwadrony honorowe pułków kawalerji, odznaczonych orderem Virtuti Militari: 1 pułków szwoleżerów, 7 pułku ułanów z Mińska i 16 pułku ułanów z Poznania, oraz 20 pułku ułanów im. Króla Jana Sobieskiego, pomaszerowały na Wawel, aby asystować przy uroczystości złożenia hołdu prochom króla Jana III.

O godz. 14.25 przybył na Wawel Marszałek Piłsudski w towarzystwie szefa biura inspekcji Głównego Inspektoratu Sił Zbrojnych płk. Warthey.

Marszałek wkroczył do katedry na czele oddziału, złożonego z 24 generałów i wyższych wojskowych, którzy postępowali za nim, uszeregowani w dwóch kolumnach.

Po przekroczeniu progu świątyni oddział dowodzony przez Marszałka Piłsudskiego skierował się do krypty i wszedł na dół.

Przed sarkofagiem króla Jana III, Marszałek Piłsudski, w obecności Prezydenta Rzeczypospolitej, złożył hołd imieniem armji prochom bohaterów króla. Zwracając się do Prezydenta, Marszałek Piłsudski powiedział następujące słowa: „Panie Prezydencie Rzeczypospolitej! W imieniu wojska składam hołd Królowi Polskiemu Janowi III Sobieskiemu, Wielkiemu Wodzowi, który odnosił wspaniałe zwycięstwa”.

Marszałek Piłsudski wydal następnie oficjalny rozkaz „bacność”. W tym momencie Marszałek Piłsudski w postawie na bacność, salutując, stał przez dłuższy czas nieruchomo przed sarkofagiem Króla Jana III. Jednocześnie oderwał się potężny dzwon Zygmunta i uderzone w dzwony we wszystkich świątyniach. Ustawione na walach u stóp Wawelu baterje ołężkich dział, dały 21 strzałów honorowych.

Uroczyste skupienie, panujące w tej chwili w katedrze wawelskiej,

wywarło potężne wrażenie.

Po złożeniu hołdu Prezydent Rzeczypospolitej wysiadł z krypty i udał się do presbiterjum, gdzie zajął miejsce pod baldachimem. W chwili potem wszedł do katedry Pan Marszałek na czele generalicji i wyższych wojskowych. Oddział prowadzony przez Marszałka ustawil się w szereg w nawie bocznej, gdzie Marszałek wydal rozkaz: „Czapki zdejm!” i rozwiązał oddział Marszałek Piłsudski z otoczeniem udał się następnie przed ołtarz główny.

Ks. Metropolita Sapieha w otoczeniu licznego kleru zaintonował uroczyste Te Deum. Po odprawieniu modłów wszyscy obecni odśpiewali „Bóg coś Polskę”.

Po zakończeniu modlitw Pan Prezydent Rzeczypospolitej i Marszałek Piłsudski, odprowadzani przez metropolitę Sapieha, w otoczeniu kapituły katedralnej, opuścili katedrę, udając się do swych apartamentów.

Proces o zabójstwo w więzieniu łukiskim.

Wczoraj III-ci wydział karny sądu okręgowego rozpoznawał głośnie z przed kilku miesięcy sprawę, jaka rozegrała się śród nocy w murach więzienia na Łukiszkach.

Przed sądem, złożonym z wiceprezesa p. W. Brzozowskiego oraz pp. sędziów Cz. Stenkiewicz i R. Łobanosa, stanął strażnik więzienia Aleksander Kaczanowski, oskarżony o zabójstwo swego bezpośredniego przełożonego, przedownika straży — Aleksandra Borejszy.

Jak wyjaśnił przewód sądowy, przebieg niezwyklego zajścia był następujący:

O północy z 13 na 14 ozerwca, t. j. przed nocną zmianą straży, do Borejszy zameldował się między innymi i strażnik Kaczanowski w stanie wyraźnie pijanym.

Zdając sobie sprawę ze swego stanu, Kaczanowski prosił o zwolnienie go od pełnienia nocnej służby. Borejszo jednak nie uwzględnił prośby i poprowadził go na posterunek wyznaczony na jednym z korytarzy.

Po godzinie Borejszo, sprawdzając posterunki, zastał Kaczanowskiego śpiącego.

Przebudzony ponownie prosił o uwolnienie go od dyżuru, lecz i tym razem Borejszo nie zgodził się na to, grożąc represjami.

O godz. 3 w nocy, kiedy przybył na Inspekcje Inspektor więzienia p. Znojek, Borejszo zameldował, że Kaczanowski jest pijany i na posterunku usnął. Wobec tego obaj wraz ze strażnikiem Maliszewskim udali się na miejsce, gdzie miał pełnić służbę Kaczanowski, który, leżąc nawznak na stole, spał.

Przebudzony krzykiem Borejszy, Kaczanowski zerwał się, a widząc inspektora, do tego stopnia zdetonował się, że wyjął rewolwer i oddał strzał do Borejszy w plecy.

Powstałe zamieszanie. Obecni przy zajściu pośpieszyli z ratunkiem rannemu, pozostawiając narazie Kaczanowskiego na korytarzu. Strzał i fatalne jego skutki otrzeźwily Kaczanowskiego. Kiedy pojął jaka mu grozi odpowiedzialność, podniósł ponownie rewolwer i strzelił do siebie.

Przybyłe pogotowie ratunkowe zajęło się rannymi. Borejszo wskutek rany w okolicach serca niebawem zmarł. Kaczanowski postrzelił sobie lewe ramie.

Dr. Sumorok, który badał nazajutrz Kaczanowskiego stwierdził, iż w krytycznym momencie był on silnie zatruty alkoholem i działał bezrozważnie.

Powołany w charakterze biegłego prof. dr. Schilling-Siengalewicz również stwierdził anomalny stan Kaczanowskiego, wywołany nadużyciem alkoholu.

Oskarżenie w całej rozciągłości popierał podprokurator Jastrzebski, domagając się surowej kary dla oskarżonego.

Obrona w osobach adw. p. Heleny Falewicz-Szutkowskiej i adw. J. Czernichowa — wskazując na szereg okoliczności łagodzących, niepozytalny stan podsądnego w chwili popełnienia czynu, oraz jego stan rodzinny — wniosła o łagodny wymiar kary.

Sąd, uznając, iż Kaczanowski popełnił zbrodnię zabójstwa w stanie silnego wzruszenia duchowego i w zamroczeniu umysłowym skazał go na 5 lat więzienia.

<p>TEATR-KINO</p> <p>Rozmaitości</p> <p>Sala Miejska</p> <p>Ostrobramska 5.</p>	<p>Dzisiaj Najcudniejsza w przepięknym filmie</p> <p>ZAPOMNIANA MELODJA</p> <p>komedio-opera z Hanką Wańską, St. Iwańskim, W. Świętochowską i Br. Borskim.</p> <p>Muzyka: Teniecł. Śpiewł.</p> <p>Początek o g. 4, 6, 8 i 10.15. W niedzielę o 2-iej.</p>	<p>Premjera!</p> <p>Najlepszy zespół jazzbandowy świata Jacka Payne</p> <p>Czuła</p> <p>o scenie</p> <p>W niedzielę o 2-iej.</p>
--	--	---

Dzisiaj! **Wszyscy tłumnie idziemy PODZIWIAC FIODORA PODZIWIAC**

SZALAPINA

Jedyna okazja usłyszenia i oglądania nieporównanego **KRÓLA SPIEWAKÓW**

Reżyserji genjal. **PABSTA**

w kinie **CASINO**

DON KIZOT

Wyrok w procesie o zabójstwo T. Hołówki.

SAMBOR. W ostatnim dniu procesu trzygodzinnej naradzie trybunał wkroczył na salę i przewodniczący, wśród ogólnej ciszy i skupienia, odczytał wyrok: Aleksander Bunił, winien współwiny w zbrodni morderstwa nasadniczego z § 5 ust. 134, 135 III, 132 ust. 2 austriackiej ustawy karnej, a to w myśl § 134 ust. 2, przy zastosowaniu art. 10 a przepisów wprowadzających ustawę karnej — skazany na 10 lat więzienia; winien zbrodni stanu z art. 97 § 1 ustawy karnej, za co skazany zostaje na 2 lata więzienia,

za co skazany zostaje na łączną karę 10 lat więzienia. Po myśli art. 47 § 1 ustawy karnej z art. 52 § 3 orzeka się utratę praw publicznych i obywatelskich na lat 10.

Roman Baranowski winien jest współwiny w zbrodni morderstwa nasadniczego oraz zbrodni stanu, za co skazany zostaje w myśl powyżej wymienionych artykułów na karę więzienia po 6 lat, łącznie na 10 lat więzienia oraz na utratę praw obywatelskich i publicznych na lat 10. Oba oskarżonym zalicza się do kary czas przebyty w więzieniu.

Trzeci oskarżony Mikołaj Motyka winien jest współwiny w zbrodni morderstwa nasadniczego i skazany zostaje na 6 lat więzienia. Obrońca Baranowskiego zgłosił kasację.

7.X

Wycieczka do Łodzi

na

Uroczystości 25-lecia Związku walki czynnej i 40-letniej pracy społecznej Marszałka Józefa Piłsudskiego.

„ORBIS” — Jagiellońska 1

Teatr Miejski na Pohulance

Premjera!

Sobota, 7 października

komedia w 3-ach akt. J. Romainsa

„TRYUMF MEDYCYNY”

Satyra na lekarzy.

Otwarta została Kafe-Restauracja

„BAR ANGIELSKI”

WIELKA 53.

ŚNIADANIA OBIADY KOLACJE

Kuchnia pierwszorzędna pod kierown. wytrawnego kuchmistrza.

Bufet obficie zaopatrzony.

Gabinety! — Obsługa solidna! — Ceny przystępne!

